عبدالنافع همت ۲۰۲۲/۰۶/۱۹

ناوې څنګه لېونی سوه؟

(طنزي لنډه کیسه)

کله چې ورا د زوم په کور راننوته، نو له دایرو سره یې دا بدله ویله:
خور چیلم مو د چیني دی
د خدای سپین رشتیا به وایو
زوم تر ناوي فېشني دی.
د شپې ناوخته چې د آئینه مصف وخت راورسېد او زوم د ناوي تر څنګ کښېناست، نو د عادت خلاف د ناوي پر ځای د ښځو سترګې په زوم کې ښځې پاته سوې، نجوني خو څه کوې چې د مېړوښو ښځو هم اوږه ورته تمام سول، یو کړکچو او زوږ جوړ سو. د زوم په اړه د نجونو، مېړوښو او سپین سرو ښځو تبصرو خونه پر سر واخیسته.
یوې پخې ښځې پر شونډو ژبه تېره کړه او څنګ ته ناستې سپین سرې ته یې کرار وویل: یوووو خوري دا څنګه سور او سپین نازک ځوان دی، سړی ګرسره نه وایي چې دا دې هلک وي، بیخي لکه نجلی چې وي.په دې وخت کې د زوم مور دا خبره واورېده او په لوړ اواز یې وویل: بې بې جاني ماشاالله ورسره وایه، زما زوی را نظر نه کړي.
په دې وخت کې یوه نجلی په داسې حال کې چې سترګې یې په زوم کې هیښې پاته وې د خپلې خورلنې پر غوږ خوله ور کښېښوله او کرار یې ورته وویل: ته ورته وګوره څنګه ګڼ او طلایي وېښتان یې دي، دا خو تر ناوي ډېر ښایسته دی. خورلنې یې د سر په ښورولو سره د دې خبره تائید کړه او زیاته یې کړه: هو رشتیا هم چې ډېر ښایسته دی، ته یې سترګو ته وګوره، څنګه ښایستې شنې سترګې یې دي، لکه خارجي هلک چې وي.
یوه بوډۍ چې ښځو (ببو خاله) بلله او تل به یې سپینې خبرې کولې شونډه بوخه کړه او څنګ ته ناستې سپین سرې (مورا خاله) ته یې کرار وویل: ته ورته وګوره د خلکو داسې ښه بختونه دي، موږ څه بلا وهلې یو چې نه مو خپله ښه بت پیدا کړ او نه مو لونو دغسې یو هلک پیدا کړ، هغه د چا خبره چې وایي: ((نه مو وکړې بېربوکی، نه مو شکې کړې لکی)). له دې خبرې سره سم مورا خاله یو وار د ناوی خوا ته وکتل او بیا یې په بخیلی وویل: رشتیا هم چې ښه انګور چغال خوري. په دې وخت کې د زوم مور د سپیلنیو له نکلي غوري سره خوني ته راننوته. لومړی یې د سپیلنیو غوري د خپل زوی او بیا یې د ناوي مخ ته وګرځاوه. په دې وخت کې د ناوي شونډک لکه د فیل مرغ راوځېږد او وار په وار له قهره سره او شنه اوښته، اخیر یې خپلې خورته وویل: دا څنګه ناسیاله خلک دي، نور خلک ناوي ته ګوري، خو دوی د نادیده زامن د زوم په صفتونو نه مړېږي، خپل د کور سړی یې دی او دوی داسې په ځیر ځیر ورته ګوري لکه اوس تازه چې یې ولید، خور یې د توبې په ډول لاس یو وار پر پزه او بیا پر غوږو تېر کړ: بس خوري سړی به څه ووایي، شرم کده کړې ده. په دې وخت کې ناوي ناڅاپه ولاړه سوه، خو مور او مشري خور یې ژر د شال تر پلو ونیوله، ویل څه کوې؟ ناوي څه و نه ویل او بیرته کښېناسته، له دې سره سم دتولو ښځو ناوي ته ورپام سو، ګوري چې ناوي ته دومره درد ورغلی چې نژدې ده شال وغورځوي او کوڅې ته منډه کړي. نیم ساعت وروسته آئینه مصحف خلاص سو او زوم او ناوي په خونه کې یوازې سره پاته سول.
ملا اذان مهال نابېره د ناوي له خوني څخه چیغې راووتې: ((بې شرمه ته څوک یې چې زما خوني ته راغلې ها؟ موري! لالا! هلی راسئ زما خوني ته پردی هلک راغلی دی، هلئ ژر راسئ دا هلک څوک دی؟)).
په دې وخت کې د ناوي مور، خواښې، اینګې ګاني او د زوم خویندې په وارخطایی او منډه د ناوي خوني ته ورغلې، ویل څه خبره ده؟ ناوي په بنده بنده ژبه وویل: ((یو ساعت دمخه (دی) تشناب ته ننووت، نه پوهېږم چې څه په وسوه او چېرې ولاړ، پر ځای یې له تشناب څخه دا بې ډوله هلک راووت، وایي زه ستا مېره فرید یم. له دې خبرې سره

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

سم ناوي په زوره چيغي کړې، خو خواښي يې سر په غېږ کي ونيو او په مهربانه لهجه يې ورته وويل: لوري قربان دي سم، سترګي به دي له خوبه وي، د شپې کار دی، سم به دي نه وي ورته پام سوي، بل هلک نسته، دغه ستا مېړه دی، ته ښه ورته وګوره، دغه هلک فريد دی، زما زوی او ستا مېړه.
په دې وخت کي د ناوي مور له خولې لاس واخيست او په زوره يې چيغي کړې:تاسي هم ځانو ته پښتانه واياست؟ تاسي غيرت لرئ؟ تاسي هيڅ نه شرمېږئ؟ تر واده مخکي مو د يوه هلک عکس راواستاوه، د واده په شپه مو هم هغه هلک زما له لور سره يو ځای کړ، اوس مو بيا بل هلک راوست؟ بې شرمي هم خپل حد لري، وايي پک مي ليدلی و، نو نه داسي پک چي د سر ماغزه يې معلومېږي؟ تاسي پر موږ د دومره بې عقلانو ګومان کړی و چي په دې هم نه پوهېږو؟ تاسي ورته وګورئ د دې هلک کوم ځای د فريد دی ها؟ فريد داسي تورمخی و؟ د فريد څنګه ښه ګڼ طلايي وېښان ول، تاسي ده ته وګورئ! دا خو تر څټه پوري په سر پک دی، د فريد څنګه ښايستي شنی سترګي وې، خو د ده سترګي لکه د پيشي تکي ژيړي دي.
فريد مړې سترګي ولاړ و او هيڅ يې نه ويل، لکه پوليسو چي لس منه تارياک ورسره نيولي او اوس يې خبريالانو ته ورښکاره کوي يا هغه د چا خبره لکه پر لندو چي يې نيولی وي. ناوي پر مخ شال اچولی او د خوني په کونج کي غلې ناسته وه، يوازي د سر له ښورېدو څخه يې سړی پوهېده چي له ځانه سره پټه پټه ژاړي.
د زوم مور غوښتل چي د خپل زوی سپيناوی وکړي، خو د ناوي مور اجازه ور نه کړه، د زوم پر خوا يې ورمنډه کړه او هغه يې تر ګرېوان کلک ونيو، ويل تورمخي راته ووايه، ته څوک يې ها؟ فريد څه سو؟ شيطانه ژر راته ووايه چي تاسي څه نقشه درلوده؟
فريد لومړی خپلي مور ته وکتل او بيا يې په بنده بنده ژبه وويل: زه رشتيا وايم، قسم په خدای که بله هيڅ خبره وي، زه فريد يم، هغه فريد چي تاسي يې عکس ليدلی و او پر آئينه مصحف مو وليدم.
په دې وخت کي د ناوي خور له بکس څخه د فريد عکس راوايست، ويل دا دی د فريد عکس، ستاسي دي په خدای قسم وي چي رشتيا دا فريد دی؟ تاسي اول عکس او بيا دې تورمخي هلک ته وګورئ! د ناوي مور چي عکس ته وکتل، نو لکه د سپي پر لکۍ چي پښه ورکښېږدي نور هم درد ورغی، په زوره يې چيغي کړې، ويل تورمخي ژر راته ووايه، دا عکس د چا دی؟
– زما دی
– ته خو بې عقل يې لکه چي پر موږ دي هم د بې عقلانو ګومان کړی دی، ستا او د دې عکس تر منځ دومره فرق دی لکه ځمکه او اسمان، رشتيا راته ووايه څه خبره ده؟
– قسم په خدای که درواغ درته وايم، دغه عکس زما دی، خو ...
– خو څه شی؟
– دا عکس مي په فوټو شاپ کي جوړ کړی و
– څه شی! فوټوشاپ؟ فوټوشاپ يې بيا څه بلا ده؟ شاپ خو موږ د قبضيت پر وخت کوچنيانو ته ورکوو
په دې وخت کي د ناوي ځوانکی ورور هم راورسېد او د مور په خوله کي ور ولوېد، ويل فوټوشاپ د کمپيوټر يو پروګرام دی چي عکسونه ډېر ښايسته پکښي جوړېږي، بيخي له هلک څخه نجلۍ جوړوي. په دې وخت کي د ناوي مور غاښونه سره وچيچل او زوم ته يې وويل: ښه دا خو به درسره ومنم چي د عکس پر وخت يې تا ته (شاپ) درکړی و، قبضيت دي مات سوی او ښايسته معلومېدې، اوس دا راته ووايه چي د آئينه مصحف پر وخت دي په ځان څه جادو کړی و چي داسي ښايسته ايسېدې ها؟
زوم په بنده بنده ژبه وويل: هغه مي سينګار کړی و؟ د ناوي مور په خوله کي ورولوېده، ويل څه شی! سينګار؟ هلکان هم سينګار کوي؟ داسي سينګار چي تر ناويانو هم ښايسته ښکاره سي؟ درواغجنه درواغ مه راته وايه، سمه خبره وکړه. که سينګار دي کړی وای، نو په دې يوه شپه څه بلا ووهلي چي تور دېب (ديو) درڅخه جوړ سو؟ تا په هينداره کي يو وار ځان ته کتلي دي که نه؟ بيخي سړی درڅخه وېرېږي
فريد په داسي حال کي چي کښته يې کتل په ټيټ اواز وويل: زه تشناب ته ولاړم او ولمبېدم، هغه و چي له لمبېدو سره مي سينګار پاک سو، کله چي له تشناب څخه راووتم، نو ناوي نه پېژندلم، دې چي ويل دا بل هلک دی.
په دې وخت کي ناوي له سر څخه شال ايسته کړ او په منډه له خوني څخه ووته، له دې سره سم ټولو په يوه خوله ناري کړې: هلۍ ناوي لېونی سوه، راګرځوئ يې!
په دې ډول واده په وير ولړل سو. کليواله ناوي او پلارګنی يې تر دې مهاله نه د فوټوشاپ سافټ وېر پېژانده او نه په دې خبر ول چي اوس په ښارونو کي زوم هم د ناوي په شان سينګار کوي. پخوا به ناوي ماښام شاپېرۍ غوندي ښکلي ښکارېده، خو سبا سهار به روي (شيشکه) ځني جوړه سوه، خو اوس د جنسيتي مساوات قانون په پام کي نيولو سره زوم ته هم د تقلب او درغليو موقع برابره سوه، ماښام ښکلی شاهزاده غوندي ښکاري، خو سبا سهار تور ديو ځني جوړ سوی وي.

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په ځير و لولئ